

Radek Štěpánek

Kraj^{ky} Pagu

edice

 srdeční výdej

svazek 13
pořadatel Vladimír Šrámek

© Radek Štěpánek, 2013
Illustrations © Aleš Kauer, 2013
ISBN 978-80-210-7714-0 (online : pdf)
ISBN 978-80-210-6317-4 (brožovaná vazba)

Radek Štěpánek

Kraj^{ky} Pagu

Radek Štěpánek

Kraj^{ky} Pagu

Masarykova univerzita
Brno 2013

NEMOC

Zas ve mně odstřelili skálu.
Horkost cestuje tělem
jak vzduchem zvuk.
Pečlivě zevnitř prohmatává,
smršťuje se a rozpíná,
ale vně kůže nemůže.
Nesmí.

TRHLINY

Trhliny v kamení prorůstají mými sny.
Jako zhojené jizvy rozšklebené ve slunci,
jako čerstvé rány plné zasychajících stínů.
Některé na svém dně skrývají zase jen kámen,
jiné červenou zemi, další šedivý poprašek.
Nikdy jsem neochutnal, ale prostě vím,
že je to sůl. Chuť, která kojí zemi ostrova,
aby jí mléko vápence nezesládlo příliš.
Vídám trhliny jako zkamenělé cesty sil,
které se snaží pohnout mým vědomím.
Jako mapy, které vedou k minulému
i budoucímu. Jen jim porozumět.

NOKTURNO

Z polí voní chléb,
kobylinky v obilí brousí kosy.
Po mé pravici
růžová tma města,
po levici Kassiopeia,
myje si boky tam,
kde černé prázdno
bylo před chvílí řekou.

ŘÍKÁME TICHŮ

(Vojtěchu Kučerovi)

Křivý dým
stoupá rovným větrem,
rozplývá se, než doletí nad polom.
Říkáme ticho, a když křičí ptáci,
opravdu ho slyšíme.

ODJINUD

Cosí mě drží
mezi nebem a zemí,
snad život
vdechnutý závanem větru:
nic než závrat.
Města v dálce
jsou jako opuštěná
bílá mraveniště.
Jestli Bůh sídlí tady,
možná si také myslí,
že není.

NA JIH

Když cypřiš zpoza okna
vyhlíží svůj jih,
zrcadlí i mou bolest.
Mohu ho přesadit,
přenést k jinému oknu,
nebo zalévat slanou vodou,
ale nevyléčím ho.
Co mohu změnit,
zůstalo v minulosti:
nikdy ho nevykopat,
zapřít sám sebe,
opustit ho.

V LASTUŘE

Schovaný pod stolem,
snažím se z lastury křídlatce
vymámit zvuk moře.
Chvíli ta mušle opravdu
cosi šeptá,
potom se rozesměje:
to moře nezní ve mně.